

patrně a v rozhodnutí rekursního soudu ze dne 10. listopadu 1920 vyvolaném rekursem firmy »Solo« akciová společnost na zápalky a leštidla zjištěno, v rejstříku obchodního soudu v Praze žádná firma s dodatkem »Solo« zapsána nebyla. Toto rozhodnutí rekursního soudu nebylo již firmou »Solo« akciová společnost na zápalky a leštidla ve Vídni napadeno, zejména ne proto, že by snad navrhovanému znění firmy vadila ochranná známka této společnosti. Stěžovatelky předložily vysvědčení ministerstva obchodu ze dne 18. prosince 1929, čís. 4113/29, dle něhož firma »Solo« Zündwaren und chemische Fabriken A. G. ve Vídni má u obchodní a živnostenské komory v Praze zapsanu řadu ochranných známek vykazujících slovo »Solo«, z nichž některé spadají svým původem sice do doby před zápisem firmy »Solo«, chemické továrny na pryž a barevné tužky, společnost s r. o., do obchodního rejstříku, ale z nichž žádná nekryje druh zboží, vyráběného touto společností, totiž »pryže a barevné tužky«, zejména ani známka čís. 24.906, zapsaná dne 25. února 1924, původně ve Vídni dne 9. března 1914 pro gumové, rybí a kožené masti. Ochranná známka jest zvláštním znakem, jímž podnikatel opatřuje své zboží za tím účelem, by se lišilo od zboží téhož druhu, které pochází ze závodů jiných podnikatelů (§ 1 zákona ze dne 6. ledna 1890, čís. 19 ř. zák.). Majitel zapsané ochranné známky není výlučně oprávněn užívati známky pro zboží všeho druhu, nýbrž výlučné právo vztahuje se jen na zboží téhož druhu, pro něž byla známka registrována, takže pro zboží jiného druhu může i jiný podnikatel použití téže známky (§ 7 první odstavec zák. z roku 1890). Nemůže býti proto ani závady, by chráněného slova nebylo použito jako firemního dodatku ve firmě jiného podnikatele, jenž vyrábí a do obchodu přivádí zboží jiného druhu (srv. Staub-Pisko, dodatek 2 k čl. 27 obch. zák.). Byla tudíž firma »Solo«, chemická továrna na pryž a barevné tužky, společnost s r. o., svého času utvořena podle zákona, a nemohou proto stěžující si společnosti, i kdyby bylo zcela nepochybné, že zmíněné již ochranné známky na ně přešly, odpírati společnosti »Solo«, chemické továrny na pryž a barevné tužky, společnosti s r. o., s hlediska práva firemního, by nadále používala dosavadní firmy. Srovnalá usnesení obou nižších soudů nejsou ve zřejmém rozporu ani se zákonem ani se spisy, nejsou ani zmatečná a není proto dovolací stížnost v § 16 čís. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. odůvodněna.

Čís. 9801.

Zůstalo-li několik ze simultanně zavazených knihovnických vložek nevydraženo, může sice zadnější oprávněný požadovati vklad náhradního nároku v kterékoliv nevydražené spoluzavázané vložce, nikoliv však co do celé výše náhradního nároku, nýbrž v každé vložce jen podle poměru vytčeného v druhém odstavci § 222 ex. ř.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R I 143/30.)

Ze simultanně zavazených nemovitostí byly v dražbě prodány jen nemovitosti zapsané ve vložce čís. 44, nevydraženy zůstaly nemovitosti zapsané ve vložkách čís. 34 a 159. K návrhu vymáhajícího věřitele, úvěrního ústavu, určil soud první stolice jeho náhradní nárok na nemovitostech zapsaných ve vložce čís. 159 na 18.473 Kč. K rekursu knihovních věřitelů určil rekursní soud náhradní nárok vymáhajícího věřitele na nemovitostech zapsaných ve vložce čís. 159, na 8.268 Kč. Důvody: Při roku o rozvrhu dne 22. září 1928 navrhla vymáhající strana ve smyslu § 222 čtvrtý odstavec ex. ř. zajištění a vklad náhradního nároku ohledně nemovitosti čís. 159. V usnesení o tomto návrhu první soudce stanovil, pokud se týče zjistil, že spoluzavázané nemovitosti ve vložce 34 mají k poměrnému uspokojení pohledávky československého eráru, zastoupenému berním úřadem T., ve výši 425.019 Kč 30 h přispěti částkou 213.315 Kč 80 h, vložka čís. 44 částkou 30.704 Kč 90 h a vložka 159 částkou 180.999 Kč 60 h vzhledem k tomu, že zjištěné ceny odhadní činí při vložce 34 521.600 Kč, při vložce 44 75.075 Kč 12 h, a při vložce 159 442.557 Kč 60 h. Poněvadž za podmínek takového poměrného uspokojení vymáhající strana byla by dosáhla z vydražené vložky čís. 44 uspokojení částkou 37.490 Kč 54 h na místo pouze částku 19.016 Kč 64 h, tedy méně o částku 18.473 Kč 90 h, přísluší vymáhající straně ve smyslu § 222 odstavec třetí a čtvrtý ex. ř. náhradní nárok ode dne příklepu ve smyslu dražebních podmínek 6% zúročitelný ve výši 18.473 Kč 90 h. Vzhledem k tomu jest tento náhradní nárok podle ustanovení § 222 odstavec třetí a čtvrtý ex. ř. rozdělit na vydražené, spolu zavázané nemovitosti a v pořadí pohledávky, jež v projednávaném případě byla částečně zaplácena, a kterou současně jest do té výše vymazati, totiž pohledávky částečně uspokojeného československého státu jakožto simultánního zástavního věřitele. V rámci návrhu vymáhající strany měl soudce tento náhradní nárok stanoviti jen ohledně vložky čís. 159 a tam jej vložiti. Z nemovitostí nevydražených připadá na vložku čís. 34 poměrný podíl z úhrnného náhradního nároku 18.473 Kč 90 h částka 10.205 Kč 75 h, na vložku čís. 159 poměrný podíl náhradního nároku v částce 8.268 Kč 15 h.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

Důvody:

Rekurent má pravdu jen v tom, že zadnější oprávněný může požadovati vklad náhradního nároku v kterékoli nevydražené vložce spolu zavázané. Z toho však neplyne, že by mohl toho dosáhnouti co do celé částky, kterou představuje jeho náhradní nárok, a ne jen co do poměrné částky § 222 ex. ř., jak usoudil rekursní soud. Podle § 222 druhý odstavec ex. ř. mají jednotlivé rozdělovací podstaty přispěti k uspokojení pohledávky poměrnou částkou tam blíže určenou. Čtvrtý odstavec tohoto § má na mysli případ, že dražbou nebyly prodány všechny nemovitosti spolu zavázané. Tu musí se následující oprávněný spokojiti ná-

rokem na náhradu, ale také jen ve výši, jež připadá na každou vložku podle poměru vytčeného v druhém odstavci a přizpůsobeného v čtvrtém odstavci obdobnému případu. Uspokojení děje se jiným způsobem, ale též jen poměrně. Rekurent byl zajisté oprávněn žádati stanovení a vklad náhradního nároku jen co do vložky čís. 159, ale může se tak státi jen co do částky, připadající podle § 222 odstavec druhý až čtvrtý ex. ř. na tuto vložku, a jí jest nesporně částka 8268 Kč 15 h. Rekurent není tu zástavním věřitelem ve smyslu § 15 druhý odstavec knih. zák., aniž vstupuje na jeho místo, nýbrž jest oprávněným jen podle § 222 ex. ř. a oprávnění jeho nelze rozšiřovati dále, než jak jest vymezeno tímto zákonným předpisem.

Čís. 9802.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Členy dozorčí rady společenstva nemohou býti jeho členové, pracující za mzdu nebo za služné pro společenstvo, a to ani dělníci ani úředníci, třebas byli vedoucími úředníky.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1930, R I 182/30.)

Rejstříkový soud zamítl návrh společenstva, by byla zapísána změna § 21 stanov toho obsahu, že do dozorčí rady mohou býti voleni i členové pracující v družstvu za mzdu nebo za služné. D ů v o d y: Navrhovaný dodatek § 21 stanov, týkající se dozorčí rady, odporuje zákonu. Dozorčí rada podle zákona a § 24 stanov dohlíží na obchodování a správu družstva ve všech oborech a jest oprávněna prozatím i zbaviti činnosti úředníky a zajisté i jiné zaměstnance. Nesrovnávalo by se tudíž s tímto ryze dohlédacím povoláním dozorčí rady, by byla složena z těch, na jichž činnost má dohlédati, a to s tak dalekosáhlým oprávněním. Třebaže zákon v § 24 stanoví neslučitelnost jen se členstvím v představenstvu, jest míti za to, že důvody pro ni platí ohledně všech výkonných orgánů družstva, tedy i úředníků a jiných zaměstnanců. Nevadí tomu ani podmínky členství uvedené v § 5 stanov, ježto se v nich nemluví, aspoň ne výslovně o těch, kdož jsou zaměstnání za mzdu nebo za služné, o nich se jedná v navrhované změně. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Nebylo lze vyhověti stížnosti, pokud jde o změnu § 21 stanov. podle níž do dozorčí rady mohou býti voleni i členové za mzdu, nebo služné v družstvu pracující, a to i dělníci, i úředníci, i když jsou vedoucími úředníky, jako dílovedoucí, obchodvedoucí, účetní a podobní. Nelze přehlédnouti, že podle § 24 cit. zák. dozorčí rada zvolená z řady členstva dohlíží na obchodování a na správu družstva ve všech oborech a jest oprávněná prozatím zbaviti činnosti i úředníky i jiné zaměstnance a nesrovnávalo by se s tímto dohlédacím právem, by byla složena dozorčí rada z těch, na jichž činnost právě má dohlédati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.